

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 1/2021
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Деспотовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Врховног касационог суда Р4 г 25/2020 од 23.12.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Врховног касационог суда Р4 г 25/2020 од 23.12.2020. године.

Образложење

Решењем Врховног касационог суда Р4 г 25/2020 од 23.12.2020. године, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован, приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2010/2020.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу не наводећи законске разлоге због које је изјављује.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 16. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је без испитног поступка, применом члана 17. истог Закона, нашао да је жалба неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности.

Према стању у списима, предлагач је 25.08.2020. године поднео председнику Основног суда у Лозници приговор ради убрзања поступка у предмету који се води пред Основним судом у Лозници, Судска јединица у Љубовији под П 1347/13, који се решењем Р4 п 69/20 од 25.09.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање по приговору ради убрзања поступка подносиоца од 25.09.2020. године и по правноснажности решења приговор је уступио на надлежност Врховном касационом суду, с обзиром да су списи у време доношења овог решења достављени Врховном касационом суду. Након спроведеног испитног поступка у коме је прибављен извештај

писарнице Врховног касационог суда, утврђено је да су списи предмета примљени у Врховни касациони суд 23.03.2020. године, ради одлучивања о ревизији, да су судији известиоци предати у рад 12.06.2020. године, да је на седници већа одржаној 17.06.2020. године одлучено о ревизији туженог, а одлука је урађена и достављена судској пракси 01.07.2020. године.

Анализирајући дужину трајања поступка, Врховни касациони суд је оценио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да приговор није основан, будући да је одлука у предмету на који се односи приговор за убрзање поступка донета пре одлучивања о овом приговору у року прописаном чланом 7. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те да с обзиром на дужину трајања поступка у целини, посебно чињеницу да је предмет достављен Врховном касационом суду ради одлучивања о изјављеној ревизији туженог у време ванредног стања због пандемије изазване корона вирусом, те да је предмет окончан пре достављања приговора Врховном касационом суду, а одлука урађена и достављена судској пракси 01.07.2020. године, због чега је одбио приговор предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Врховни касациони суд налази да је адекватном анализом дужине трајања поступка, правилно закључено да приговор предлагача није основан. У конкретном случају, правилно је оцењено да је пре него што је предлагач поднео приговор за заштиту права на суђење у разумном року (25.08.2020. године) у предмету Врховног касационог суда Рев 2010/2020, одлучено о ревизији туженог на седници већа одржаној 17.06.2020. године, а одлука је урађена и достављена судској пракси 01.07.2020. године. Сходно наведеном правилан је закључак суда да подносиоцу није повређено право на суђење у разумном року, имајући у виду целину поступка, односно саму дужину трајања поступка, па је имајући у виду наведено жалба предлагача неоснована.

Жалбени наводи који се односе на околност да је одлука по ревизији (која је донета на седници већа одржаној 17.06.2020. године), у складу са одредбом члана 354. Закона о парничном поступку већ морала бити експедована, нису основани. Наиме, одредбом члана 419. Закона о парничном поступку прописано је ако у чл. 403. до 418. овог закона није другачије прописано, у поступку поводом ревизије сходно се примењују одредбе члана 67, 70. и 355, члана 369. ст. 2. и 3, чл. 370, 371. и 376, члана 380. ст. 2. и 3, члана 381. став 2, члана 382. и чл. 395. до 398. овог закона. Дакле, у поступку поводом ревизије у погледу времена израде одлуке по изјављеној ревизији не примењују се рокови прописани одредбом члана 354. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је побијаном одлуком правилно одбијен захтев предлагача, па је применом члана 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић